

PARTİ ÖRGÜTLERİNE GENELGE

İl ve İlçe Başkanlıklarına, 16 Eylül 1970.

Bundan önce 23 Mayıs 1970 gün ve 73/416 sayılı genelgemizde öteden beri sözde bir fikir ayrılığı bahanesiyle Parti içinde bir hizipçilik hareketi sürdüren küçük bir grubun dışarıdan büyük bir destek görerek Parti yıkıcıları haline geldiklerini teşkilâtımıza duyurmuştuk. İlçe ve il kongrelerinde kavga çıkarıp adam döverek, kongreleri yarıda bıraktırma veya zorla alma yollarına gittiklerini anlatmıştık. Bu olaylar üzerinedir ki, Merkez Yürütme Kurulu kongreleri kapalı yapmak, yani delege ve parti görevlilerinden gayri salona dinleyici kabul etmemek kararını almıştı. Çünkü mahallî kongrelerin selâmetle yapılıp delegelerin seçilmesi ve böylece Büyük Kongreye gidilmesi hem Merkez Yürütme kurulunun ihmal edilmez bir görevi idi, hem de Partimiz teşkilâtının yeniden derlenip toparlanıp çalışmalarını rayına oturtması için şarttı. Nitekim bu tedbir uygulanmaya konulduktan sonra kongreler yarıda kesilmeden tamamlanıp, ardi ardına yapılabilmıştır.

Bu başarı Parti yıkıcılarını öfkeden kudurtmuştur. İzmir, Manisa, Antalya ve Antakya'da kongreyi basmaya gelip de içeri girmeyi başaramayan bu parti yıkıcıları, her defasında kongre kapısında görev yapan arkadaşlarımızı "Sizinle Ankara'da görüşürüz" diye tehdit etmişlerdi. Gerçekten de 13 Eylül 1970 Pazar günü Ankara il kongresinin yapıldığı salona, kongrenin başlayacağı saatten önce 50 kişilik bir grup halinde gelmişlerdir. Erken gelmelerinden maksat ortalığı boş bulup, salona dolmaktı her halde. Ama kongrenin güvenliği ile görevlendirilen Partili arkadaşlar çok daha erken saatlerde kongre salonunun girişinde yer almışlardı. Kongreye zorla girmeyi başaramayan Parti yıkıcıları salona giriş yerinin en önünde duran üç arkadaşımızı muşta veya zincirle vurarak yaralamışlar ve kapıdan geri püskürtüldükten sonra karşı kaldırıma geçerek salonunun kapısındakilere taş atmışlar, üç arkadaşımızı başından ve alnından yaralamışlardır. Kongreyi basamayacaklarını, yapılmasını engelliyemeyeceklerini anlayan saldırganlar kongre mahallinden çıkıp gitmişler ama hınç almak için bu defa Genel Merkez'e yönelmişlerdir.

Sabahın o saatinde (8.30 ile 9.00 arası) Genel Merkezde Genel Başkanımızla iki Genel Yönetim Kurulu üyemiz bulunuyordu. Kapı çalınıp da açıldığında, 40-50 kişilik grup birden içeri dolmağa başlıyorlar, ama Genel Başkanımızın, zamanında ve yerinde müdahalesi ile geri çekilip gidiyorlar.

O sırada, Merkez Yürütme Kurulu üyesi Sadun Aren arkadaşımızın toplantı için Partiyeye girmek üzere geldiğini ve etrafının sarıldığını bina içindeki arkadaşlarımız pencereden görüyorlar ve iki genç Genel Yönetim Kurulu üyesi Aren arkadaşımıza yardım etmek için dışarı fırlıyorlar ve saldırganların sopa ve muşta darbelerine maruz kalıyorlar. Bu olayla meşgul olunurken, bu defa parti yıkıcıları parti merkezinin kapısını zorlayıp kırarak içeri doluyorlar. Genel Başkan odasından kapiya geldi-

ğinde artık koridor ve arka odalar saldırganlarla dolmuştur. İlk işleri üç telefonun tellerini kesmek oluyor, birini çuvala koyup götürüyorlar. 4 daktilo makinesiyle bir hesap, bir teksir makinesini, iki de dolmakalemi çuvalayıp çalıyorlar. Arşiv odasını ve bazı dolapları açıyor, bir kısım dosya ve evrakı da çuvallarına katıyorlar. Arka odanın orta pencere camıyla, yazı masasının üstündeki camı da kırıyorlar. Mutfağa girip, alüminyum demlikle çaydanlığı eziyorlar.

Sonra bu parti yıkıcısı çapulcular basına demeç verip, Kongreye delegelerin alınmadığını, bunu görüşmek üzere Genel Merkeze gittiklerini iddia ediyorlar.

Oysa, 1) Kongreye gelen bütün delegeler içeri alınmıştır. 2) Kongrede MDD'ci delegelere serbestçe konuşmak, görüş ve eleştirilerini bildirmek imkân ve müsaadesi verilmiştir. 3) Kongreyi ve Merkezini basanların büyük çoğunluğu delege olmak şöyle dursun, partili bile değildir. Kaldı ki Genel Merkez'e şikâyet ve görüşmek üzere gelen insan, eşyayı kırıp tahrip etmez, telefon, daktilo, dolmakalem ve sair makineyi çalmaz.

Millî Demokratik Devrimi savunanlar ile Parti çizgisi olan Sosyalist Devrimi savunanlar arasındaki fark ve mücadele bir fikir, bir strateji ayrılığı meselesi değildir. Bu son olay, bu konuda en ufak bir tereddüdü olan kimseyi bile artık uyarmış, uyardırmış olmalıdır. Baskın, tahrip, zorbalık ve çapulculuk ile sosyalist strateji tartışması ve mücadelesi yürütülmez. Bunlar Partiye düşmandırlar. Niçin düşmandırlar? Çünkü bunlar ne kadar keskin devrimci lâflar da etseler, aslında sermayeci sınıfın, burjuvazinin ve kapitalist düzene adanmış küçük burjuvaların sosyalist hareket içine sızmış uzantılarıdır. Partiye düşmandırlar, çünkü burjuvazinin kuyrukçuları oldukları için, Partinin ısrarla işçi ve emekçi sınıflardan, işçi sınıfının öncülüğünden söz etmesine, bunu gerçekleştirmeye çalışmasına karşıdırlar. Bunlar en sinsî, en tehlikeli parti düşmanıdırlar. Partiye apaçık düşman olan sağcıların böyle olduğunu bilir, mücadeleyi ona göre yürütürsün. Bunlar ise düşmanlıklarını bir sözde "strateji" tartışması ardına gizlerler. Türkiye'nin önündeki aşama Millî Demokratik Devrim aşaması diye tutturmaları bundandır. Yürüttükleri, aldatmacı mantık şudur: Önce MDD, sonra sosyalist devrim olacaktır. Sosyalist devrim sonra olacağına göre, işçi ve emekçi sınıflara şimdiden sosyalizmden bahsetmeye, sosyalist bilinç vermeye lüzum yoktur. Aynı sebeple kapitalizme ve sermayeci sınıfa, burjuvalara karşı mücadeleden söz etmeye de gerek yoktur. Gerek olmaması bir yana, yanlıştır, zararlıdır. Toplantılarda, mitinglerde sol yumruğu kaldırıp "Bizi mahvetmek isteyen emperyalizme ve bizi yutmak isteyen feodalizme karşı" mücadele için yemin edeceksin, ama kapitalizmin, burjuvazinin adını zinhar ağzına almayacaksın. Çok sıkıyorsan, "emperyalizmin bir avuç işbirlikçisi" deyip geçeceksin. Hele sosyalist Türkiye'den söz etmek günahların en büyüğüdür, ihanettir onlarca. Aldatmacayı iyi yutturabilmek için, dar çevrelere seslenen sürümü düşük dergilerinde ve kişisel görüşmelerde sosyalizmin büyük teorikçilerinden ve uygulayıcılarından bol bol söz edip, kitaplarından bol bol -ama bölük pörçük- parçalar aktarırlar. Ama işçinin, köylünün, emekçinin karşısına çıktıklarında, sözünü ettikleri şey sadece Millî Demokratik Devrim, milli cephe, millîci güçler ve emperyalizmdir. Oysa emperyalizmle kenetlenmiş ve bütünleşmiş yerli kapitaliste, büyük sanayi, ticaret ve tarım burjuvasına karşı çıkılmadıkça, emperyalizme de karşı çıkılmış olmaz. Böylece MDD'cilerin Partiye ve

devrimci sosyalistlere karşı saldırıları ve kapitalizme karşı çıkmayışları, emperyalizmin ve yerli burjuvazinin ekmeğine yağ sürmekten başka bir şey değildir.

Oynanmak istenen oyun apaçık ortadadır. Milli Demokratik Devrim, güç birliği cephesi, millici sınıf ve güçler tez ve sloganlarının ardına sığınıp sosyal sınıflar gerçeğini, ilişkilerini, mücadelelerini arka plana atmak, uyutmak ve unutturmaktır. Böylece işçi, yoksul köylü, emekçi sınıflar hareketini tekrar römork yapıp burjuvazinin arabasının peşine takmaktır.

Bu sahte devrimci ve sahte sosyalist küçük burjuvaların maskesini yüzlerinden alaşağı edip sıyrıyor ve Partiyi ele geçirmelerine de, yıkmalarına da engel oluyoruz. Partiyi tüm örgütleriyle sağlam raya oturtuncaya kadar da bunu yapmaya devam edeceğiz. Bütün hınçları bundandır. Baskınları, zorbalıkları, çapulculukları bu hınç ve ümitsizliğin doğurduğu son debelenmelerdir.

Bütün Parti teşkilâtımızın bu konuda son derece uyanık olacağına ve bu Parti yıkıcılarına karşı gereği gibi davranacağına olan inancımız tamdır.

Saygılarımla.

[Genel Sekreter imzasıyla]

Tarih Vakfı TİP Arşivi